

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 71 0 P 183310 21 Rev
Dana, 11.05.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Gorjane Popadić, kao predsjednika vijeća, Violande Šubarić i Biljane Tomić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja S.N. iz Š., koga zastupaju Z.B. i B.D.-B., advokati iz B., protiv tuženih S.B.1 rođene T., koju zastupa M.R., advokat iz B., Fonda za ... R.S., Filijala B., Zavoda za ... a.d. B., S.B.2. iz B., koga zastupa M.R., advokat iz B. i A.b. a.d. B., koju zastupaju R.T. i N.M., advokati iz B., radi utvrđenja, predaje u posjed i naknade štete, vrijednost predmeta spora 31.000,00 KM, te po protivtužbi protivtužitelja S.B.1 rođene T. i S.B.2, protiv protivtuženih N.S., Fonda ... B., Zavoda za ... a.d. B. i A.b. a.d. B., radi utvrđenja, vrijednost predmeta spora 31.000,00 KM, odlučujući o reviziji tuženih S.B.1 i S.B.2 protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 183310 20 GŽ od 08.10.2020. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 11.05.2021. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 183310 13 P od 20.02.2020. godine utvrđeno je da je ništava odluka Javnog fonda ..., Komisije ... Opštine B. broj ... od 28.04.1993. godine, što su tuženi S.B.1 rođena T. (u daljem tekstu: prvotužena) i Fond ... B.(u daljem tekstu: drugotuženi), dužni da priznaju i trpe; da je ništav ugovor o korištenju stana broj ..., koji se nalazi u B., ulica ..., prizemlje, stan broj 5, površine 45,96 m² (u daljem tekstu: sporni stan), koji je dana 06.05.1993. godine zaključen između pravnog prednika prvotužene, njene majke A.T. i pravnog prednika Zavoda ... a.d. B. (u daljem tekstu: trećetuženi), Samoupravne interesne zajednice ... B., što su tuženi dužni da priznaju i trpe; da je ništav ugovor o otkupu spornog stana, ovjeren kod Osnovnog suda Banjaluka, pod brojem OV-... dana 29.08.2003. godine, koji je zaključen između pravnog prednika prvotužene A. T. i drugotuženog, što su tuženi dužni da priznaju i trpe; te je obavezan drugotuženi da sa tužiteljem zaključi ugovor o zakupu spornog stana na neodređeno vrijeme, u roku od 30 dana od dana donošenja presude; utvrđeno je da nije pravno valjana uknjižba prava vlasništva izvršena u korist prvotužene sa dijelom 1/1 na spornom stanu, upisanom u Knjigu uložениh ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova, list broj 6927 k.o. B. 4 (ranije Knjiga uložениh ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova list broj 4079 k.o. B. 4), koja je izvršena na osnovu rješenja o nasljeđivanju Osnovnog suda Banjaluka broj O-... od 23.05.2005. godine, što je prvotužena dužna da trpi; te je obavezana prvotužena da trpi da se kod Uprave, Područna jedinica B., na temelju ove presude, A.T. izbriše kao vlasnik sa dijelom 1/1 na spornom stanu, upisanom u Knjigu uložениh ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova, list broj 6927 k.o. B. 4 (ranije Knjiga uložениh ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova list broj 4079 k.o. B. 4);

naloženo je prvotuženoj i S.B.2. (u daljem tekstu: četvrtotuženi) da tužitelju, slobodan od lica i stvari, predaju u posjed sporni stan u roku od 30 dana od dana donošenja presude; utvrđeno je da je ništav Sporazum o zasnivanju založnog prava broj ... zaključen dana 29.05.2007. godine kod Osnovnog suda u Banjaluci između prvotužene, četvrtotuženog i tužene A.b. a.d. B., ranije H.a.a.b. a.d. B., (u daljem tekstu: petotuženi), što su ovi tuženi dužni da priznaju i trpe; da nije pravno valjana uknjižba založnog prava-hipoteke u korist petotuženog na spornom stanu, upisanom u Knjigu uložениh ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova list broj 6927 k.o. B. 4 (ranije Knjiga uložениh ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova list broj 6115 k.o. B. 4), koja je izvršena na osnovu rješenja Osnovnog suda Banjaluka broj 071-0-I-07-003114 od 29.05.2007. godine, što su prvotužena, četvrtotuženi i petotuženi dužni da priznaju i trpe; te da su prvotužena, četvrtotuženi i petotuženi dužni da trpe da se kod Uprave, Područna jedinica B., na temelju iste presude iz teretnog lista Knjige uložениh ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova list broj 6927 k.o. B. 4, kao titular založnog prava-hipoteke na spornom stanu, izbriše petotuženi, u roku od 30 dana od dana donošenja presude. Odbijen je kao neosnovan zahtjev tužitelja za utvrđenje da isti ima pravo na trajno i nesmetano korištenje spornog stana, a što bi prvotužena i drugotuženi bili dužni da priznaju i trpe i da se obaveže prvotužena i četvrtotuženi da tužitelju solidarno isplate, na ime izgubljene dobiti u vidu zakupnine ukupan iznos od 22.530,00 KM, za period od 10.08.2012. godine do 31.08.2018. godine, sa zakonskom zateznom kamatom, počev od dana podnošenja tužbe do isplate.

Odbijen je protivtužbeni zahtjev protivtužitelja za utvrđenje da tužitelj nije zakonito uselio u sporni stan, te da slijedom toga isti nije stekao stanarsko pravo na istom stanu; da je ništav ugovor o korištenju predmetnog stana zaključen dana 24.11.1988. godine između prednika trećetuženog SIZ-a ...B. i tužitelja i da je prvotužena stekla stanarsko pravo na osnovu člana 30. stav 2. i 7. Zakona o stambenim odnosima, a što je tužitelj dužan priznati i dozvoliti da se na osnovu iste presude prvotuženoj i petotuženom omogućе sva prava koja im po zakonu pripadaju.

Obavezani su tuženi da tužitelju solidarno naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 11.786,30 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana donošenja presude do isplate, a odbijen je zahtjev tužitelja preko dosuđenog iznosa. Obavezani su prvotužena i četvrtotuženi da petotuženoj naknade troškove postupka u iznosu od 10.424,70 KM. Odbijen je zahtjev prvotužene i četvrtotuženog za naknadu troškova postupka.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 183310 20 Gž od 08.10.2020. godine, žalba tužitelja je odbijena i potvrđena prvostepena presuda u pobijanom odbijajućem dijelu odluke o tužbenom zahtjevu.

Žalba prvo i četvrtotuženog je odbijena i ista presuda potvrđena u pobijanom dosuđujućem dijelu odluke o tužbenom zahtjevu i odbijajućem dijelu odluke o protivtužbenom zahtjevu. Odbijena je žalba petotužene, u pobijanom dosuđujućem dijelu odluke o tužbenom zahtjevu i troškovima postupka i prvostepena presuda potvrđena u tom dijelu.

Žalba trećetuženog je odbijena i ista presuda potvrđena u dosuđujućem dijelu odluke o troškovima postupka.

Odbijeni su zahtjevi za naknadu troškova žalbenog postupka i to tužitelja u iznosu od 1.316,25 KM, prvo i četvrtotuženih u iznosu od 1.974,50 KM i petotužene u iznosu od 1.316,25 KM.

Blagovremeno izjavljenom revizijom prvo i četvrtotuženi pobijaju drugostepenu presudu, u dijelu kojim je usvojen tužbeni i odbijen protivtužbeni zahtjev, zbog povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se drugostepena presuda u pobijanom dijelu preinači ili ukine i predmet u tom dijelu vrati istom sudu na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tužitelj predlaže da se revizija kao neosnovana odbije.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici po tužbi je zahtjev tužitelja za utvrđenje da su ništavi odluka o dodjeli spornog stana na korištenje majci prvotužene A.T. od 28.04.1993. godine i ugovor o korištenju toga stana od 29.08.2003. godine zaključen na temelju te odluke, kao i ugovor o otkupu istog stana od 29.08.2003. godine, te zahtjev za nalaganje drugotuženom da sa tužiteljem zaključi ugovor o zakupu tog stana na neodređeno vrijeme i zahtjev za utvrđenje da nije pravno valjana uknjižba prava vlasništva izvršena u korist prvotužene na spornom stanu sa 1/1 dijela izvršena na osnovu rješenja o nasljeđivanju od 23.05.2005. godine i brisanje toga upisa kod Uprave PJ B., zahtjev da prvotužena i četvrtotuženi tužitelju predaju u posjed sporni stan, te za utvrđenje da je ništav Sporazum o zasnivanju založnog prava od 29.05.2007. godine i da nije pravno valjana uknjižba založnog prava-hipoteke u korist petotuženog na spornom stanu na osnovu rješenja Osnovnog suda Banjaluka od 29.05.2007. godine, brisanje titulara založnog prava-hipoteke na tom stanu, zahtjev za utvrđenje prava tužitelja na trajno i nesmetano korištenje spornog stana i za isplatu izgubljene dobiti u vidu zakupnine u iznosu od 22.530,00 KM, za period od 10.08.2012. godine do 31.08.2018. godine.

Predmet spora po protivtužbi su zahtjevi prvo i četvrtotuženih za utvrđenje da tužitelj nije zakonito uselio u sporni stan i da nije stekao stanarsko pravo na tom stanu, da je ništav ugovor o korištenju spornog stana zaključen dana 24.11.1988. godine između tužitelja i SIZ-a ... B. i da je prvotužena stekla stanarsko pravo na tom stanu na osnovu člana 30. stav 2. i 7. Zakona o stambenim odnosima.

Tokom postupka kod prvostepenog suda utvrđeno je slijedeće činjenično stanje: da je na osnovu odluke Javnog fonda ... B. o dodjeli spornog stana broj ... od 18.04.1993. godine A.T., zaključen ugovor o korištenju stana broj ... od 06.05.1993. godine između nje i SIZ ... B.; da je ugovor nadovjeren na osnovu odluke Komisije ... broj ... od 19.06.2003. godine na temelju poglavlja IV tačka 4.1. Uputstva; da je Zavod za ... B. na lični zahtjev A.T. dostavio potvrdu broj ... od 12.06.2002. godine, kojom se potvrđuje da je tužitelj bio nosilac stanarskog prava na spornom stanu od 24.11.1988. godine do 05.05.1993. godine; da je ugovor o otkupu spornog stana broj ... zaključen između Fonda ... Filijala B., kao prodavca i A.T., kao kupca, ovjeren kod istog suda broj OV-... dana 29.08.2003. godine; da je rješenjem Uprave PJ B., Odjeljenje ... broj ... od 15.09.2003. godine na osnovu ugovora o otkupu stana u državnoj svojini broj OV-... od 29.08.2003. godine dozvoljen upis prava vlasništva u Knjigu uloženih ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova sa 1/1 dijela u korist A.T. iz B., u list uloženih ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova broj 4079 k.o. B.4 i to spornog stana, kao posebnog dijela zgrade u B. u ulici ..., izgrađene na k.č. broj 773 k.o. B.4; da je rješenje o nasljeđivanju Osnovnog suda u Banjaluci broj O-... od 23.05.2005. godine doneseno u ostavinskom postupku iza umrle A. T., koja je preminula dana 30.03.2005. godine, kojim je utvrđeno da zaostavštinu, između ostalog, čini sporni stan i da je za zakonskog nasljednika proglašena njena kćerka S.T.; da je rješenjem Uprave PJ B., Odjeljenje ... broj ... od 30.11.2005. godine, na osnovu pravosnažnog rješenja o nasljeđivanju od 23.05.2005. godine, dozvoljen upis prava vlasništva na spornom stanu u Knjigu uloženih ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova -list broj 6927 u korist S.T. iz B. sa 1/1 dijela; da se odlukom Komisije ... broj ... od 13.06.2000. godine, potvrđuje da je tužitelj na dan 01.04.1992. godine bio nosilac stanarskog prava na spornom stanu, da je istom odlukom utvrđeno da se donošenjem te odluke stavljaju van snage svi akti sudskih i upravnih organa doneseni nakon 01.04.1992. godine na osnovu kojih je prestalo ili ograničeno stanarsko pravo tužitelja ili je ovim aktima oduzeto ili ograničeno njegovo pravo korištenja spornog stana; da je odlukom Komisije ... broj ... od 21.12.2005. godine odbijen kao neosnovan zahtjev A. T.

za ponovno razmatranje odluke iste Komisije od 13.06.2000. godine; da je po prijedlogu tražioca izvršenja S.N.a, radi izvršenja odluke CRPC broj ... od 13.06.2000. godine, zaključkom o dozvoli izvršenja Ministarstva ..., Odsjek B. broj ... i ... od 16.09.2008. godine, potvrđeno da je navedena odluka konačna, obavezujuća i izvršna, te da će izvršenje provesti donosilac zaključka uz asistenciju MUP-a Banjaluka, te je utvrđen prestanak prava korištenja spornog stana privremenom korisniku S.T. i to po isteku roka od 15 dana računajući od dana prijema tog zaključka i dozvoljava administrativno izvršenje iseljenjem i predajom u posjed stana tražiocu izvršenja; da je rješenjem Ministarstva ... broj ... od 09.04.2009. godine žalba S.T. odbijena kao neosnovana i potvrđen zaključak o dozvoli izvršenja Ministarstva ...- Odsjek B. od 16.09.2008. godine; da je presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 002006 09 U od 23.02.2010. godine, tužba tužiteljice S.T. podnesena protiv rješenja Ministarstva ... od 09.04.2009. godine, odbijena kao neosnovana; da je presudom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 002006 10 Uvp od 04.05.2011. godine, zahtjev tužiteljice S.T. za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 002006 09 U od 23.02.2010. godine, odbijen kao neosnovan; da je zapisnik o uvođenju u posjed Ministarstva ..., sačinjen dana 10.07.2012. godine na licu mjesta u ulici ..., u postupku administrativnog izvršenja rješenja od 16.09.2008. godine tražioca izvršenja S.N. protiv izvršenika S.T. i da se u sporni stan ušlo prinudnom putem dana 12.06.2012. godine tako da su stvari u spornom stanu popisane i smještene u skladišni prostor u poslovnoj zoni I. zaključane i ulazna vrata zapečaćena; da je protiv S.B.2. i S.B.1 podignuta optužnica Okružnog tužilaštva Banjaluka broj T13 0 KT 0015798 od 19.11.2015. godine, radi krivičnog djela narušavanje nepovredivosti stana iz člana 170. stav 1. KZ RS i da je presudom istog suda broj 71 0 K 227743 16 K od 28.08.2017. godine odbijena optužba protiv optuženih zbog apsolutne zastarjelost krivičnog gonjenja; da je Sporazum o zasnivanju založnog prava broj 071-0-I-07-003114 zaključen dana 29.05.2007. godine kod istog suda između prvotuzene, četvrtotuzenog i petotuzenog, da je na temelju rješenja tog suda broj 071-0-I-07-003114 od 29.05.2007. godine izvršena uknjižba založnog prava-hipoteke u korist petotuzenog na spornom stanu tako da je u teretnom listu Knjige uloženih ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova list broj 6927 k.o. B. 4 kao titular založnog prava-hipoteke na predmetnom stanu upisan petotuzeni.

Polazeći od naprijed utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud je zaključio da je blagovremenim podnošenjem zahtjeva nadležnoj komisiji od strane tužitelja, kao nosioca stanarskog prava na spornom stanu, te podnošenjem zahtjeva za izvršenje odluke CRPC potvrđeno stanarsko pravo u smislu odredbi Zakona o prestanku primjene Zakona o korištenju napuštene imovine („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 38/98, 12/99, 31/99, 65/01, 13/02, 64/02, 39/03, 96/03, 49/09 i 1/10, u daljem tekstu: ZPP ZKNI), tako da je o stanarskom pravu tužitelja na spornom stanu odlučeno pravosnažnom, konačnom i obavezujućom Odlukom Komisije ... broj ... od 13.06.2000. godine, koja odluka o tom pravu tužitelja veže sud. Našao je da su odluka Javnog fonda ...od 28.04.1993. godine o dodjeli istoga stana majci prvotuzene, a na osnovu nje i ugovor o korištenju stana od 06.05.1993. godine doneseni i zaključeni u spornom periodu iz člana 2. stav 2. ZPP ZKNI, po sili zakona prestali da važe, kao i na osnovu tih nevažećih pravnih akata, kasnije zaključeni ugovor o otkupu stana broj OV-... od 29.08.2003. godine zaključen između drugotuzenog i A.T., koji je suprotan članu 9. Zakona o privatizaciji državnih stanova („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 11/00 do 71/10, u daljem tekstu: ZPDS), pa je utvrdio da su naprijed navedeni akti ništavi u smislu člana 103. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj 29/78, 39/85 i 57/89 te „Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 17/93, 3/96, 39/03 i 74/05, u daljem tekstu: ZOO). Cijeneći da je posljedica ništavosti brisanje upisanog prava vlasništva stečenog na osnovu navedenih ništavih pravnih akata, a koje pravo na spornom stanu je bilo upisano sa 1/1 dijela u javni registar nadležnog organa u korist pravnog prednika prvotuzene A.T., usvojio je tužbeni zahtjev

i u tom dijelu, nalazeći da zbog toga ni prvotužena nije imala valjan zakonski osnov za sticanje prava vlasništva na spornom stanu jer otkup i nasljeđivanje spornog stana nije zakonito budući da je prije toga odlukom od 13.06.2000. godine potvrđeno stanarsko pravo tužitelja na tom stanu, da se stoga on nije mogao smatrati imovinom majke prvotužene A.T., niti se može smatrati imovinom prvotužene bez obzira na rješenje o nasljeđivanju, jer taj stan nije mogao da uđe u zaostavštinu iza pokojne A.T. Stoga je zaključio da ni uknjižba prava vlasništva prvotužene po osnovu rješenja o nasljeđivanju iza pokojne A.T. nije pravno valjana, jer u vrijeme njene smrti ona nije bila vlasnik spornog stana, slijedom čega da je osnovan i zahtjev tužitelja da se obavežu prvotužena i četvrtotuženi da tužitelju predaju u posjed sporni stan. Primjenom odredbi članova 103., 1089. stav 1., 1091. i 1097. ZOO, u vezi sa odredbama članova 230. i 251. a). Zakona o izvršnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 59/03 do 66/18), prvostepeni sud je smatrao da su ništavi sporazum o zasnivanju založnog prava od 29.05.2007. godine i uknjižba založnog prava-hipoteke u korist petotuženog na spornom stanu, jer se na drugog ne može prenijeti više prava nego što ih sam imaš, da prvotužena u vrijeme zaključenja sporazuma o zasnivanju založnog prava nije imala sposobnost za raspolaganje sa pravom da stan optereti, odnosno založi, jer to pravo može da ima samo vlasnik stana, a ona u vrijeme zaključenja tog sporazuma nije bila vlasnik spornog stana.

Zahtjev tužitelja za utvrđenje da ima pravo na trajno i nesmetano korištenje spornog stana, odbio je uz obrazloženje da je tužitelju odlukom komisije CRPC od 13.06.2000. godine potvrđeno da je na dan 01.04.1992. godine bio nosilac stanarskog prava, uz obrazloženje da pravo trajnog i nesmetanog korištenja po svom sadržaju i karakteristikama ima iste faktičke i pravne posljedice kao i pravo nosioca stanarskog prava, te da pravo nosioca stanarskog prava već u sebi obuhvata pravo trajnog i nesmetanog korištenja spornog stana. Zahtjev za isplatu izgubljene dobiti u vidu zakupnine odbio je uz obrazloženje da tužitelj u toku postupka nije dokazao da je predmetni stan izdavao u zakup.

Protivtužbeni zahtjevi su odbijeni uz obrazloženje da je za uvođenje u posjed spornog stana tužitelj imao zakonit zaključak o dozvoli izvršenja odluke komisije CRPC od 13.06.2000. godine, kojom je utvrđeno da je tužitelj na dan 01.04.1992. godine bio nosilac stanarskog prava na tom stanu a koji zaključak je potvrđen i presudom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 002006 10 Uvp od 04.05.2011. godine, te da je presuda prvostepenog suda broj P-1408/96 od 28.11.1996. godine kojom je tužitelju otkazan ugovor o korištenju stana od 24.11.1988. godine, shodno odredbi člana 2. stav 2. ZPP ZKNI po sili zakona prestala da važi, iz kojih razloga je odbio i zahtjev prvotužene za utvrđenje da je stekla stanarsko pravo na spornom stanu.

Drugostepeni sud je, odlučujući o žalbama tužitelja, prvo, četvrto i petotuženih u odnosu na glavnu stvar, prihvatio kao pravilna činjenična utvrđenja i pravni stav prvostepenog suda, te je žalbe odbio i potvrdio prvostepenu presudu.

Osporena odluka je pravilna i zakonita.

Prema odredbi člana 2. stav 2. ZPP ZKNI svako stanarsko pravo ili ugovor o korištenju stana zaključen u periodu između 1. aprila 1992. i 19. decembra 1998. godine prestaje da važi.

Odredbom člana 82. stav 2. Zakona o stambenim odnosima (“Službeni list SR BiH” broj 14/84, 12/87 i 36/89 i “Službeni glasnik RS” broj 19/93, 22/93, 12/99 i 31/99, u daljem tekstu: ZSO) propisano je da su ništave sve obavezujuće sudske odluke kojim su raskinuti ugovori nosioca stanarskog prava o korištenju stana u periodu od 30. aprila 1991. godine do dana stupanja na snagu ovoga člana (13. april 1999. godine).

Prema odredbi člana 9. stav 2. ZPDS stan u državnoj svojini, na kojem je sporno stanarsko pravo, ne može se otkupiti do pravosnažnog okončanja spora, a prema stavu 3. ništav je ugovor o otkupu stana koji je izuzet od otkupa po odredbama stava 2. ovog člana.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja u predmetnoj pravnoj stvari, koje ne može biti predmet pobijanja u revizionom postupku, prema izričitoj zabrani propisanoj odredbom člana 240. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP), proizlazi da je davalac stana na korištenje na tužitelja prenio stanarsko pravo na spornom stanu nakon smrti njegove majke i da je on na temelju ugovora o korištenju stana od 24.11.1988. godine stekao stanarsko pravo na tom stanu, da je u ratnom periodu davalac stana na korištenje taj stan dodijelio na korištenje majci prvotuzene odlukom od 28.04.1993. godine, da je ona sa Samoupravnom interesnom zajednicom stanovanja B. zaključila ugovor o korištenju tog stana dana 06.05.1993. godine, a potom dana 29.08.2003. godine sporni stan otkupila i upisala se kao njegov vlasnik kod nadležnog organa dana 29.08.2003. godine, što je učinila i prvotuzena dana 30.11.2005. godine na osnovu rješenja o nasljeđivanju iza svoje majke od 23.05.2005. godine, iako je tužitelju kao prijeratnom nosiocu stanarskog prava isti stan vraćen odlukom CRPC od 13.06.2000. godine i on je tokom 2001. godine kod nadležnog upravnog organa pokrenuo postupak njenog izvršenja, koji je okončan tek 10.07.2012. godine, prinudnom predajom stana tužitelju. Presudom prvostepenog suda broj P-1408/96 od 28.11.1996. godine otkazan je ugovor o korištenju stana tužitelja od 24.11.1988. godine.

Kod takvog stanja stvari, da je na tužitelja na zakonom propisan način preneseno stanarsko pravo na spornom stanu tokom 1988. godine, da mu ono nije otkazano na zakonom propisan način niti mu je prestalo na temelju presude prvostepenog suda broj P-1408/96 od 28.11.1996. godine saglasno odredbi člana 82. stav 2. ZSO, već mu je potvrđeno odlukom CRPC od 13.06.2000. godine, koja je potvrđena odlukom istog organa od 21.12.2005. godine kada je odbijen kao neosnovan zahtjev A.T. za ponovno razmatranje odluke te Komisije od 13.06.2000. godine, suprotno tvrdnji revidenata, odluka o usvajanju tužbenog zahtjeva u odnosu na pravne akte kojim je ustanovljeno stanarsko pravo A.T. na istom stanu, saglasna je odredbi člana 2. stav 2. ZPP ZKNI, a o usvajanju tužbenog zahtjeva u odnosu na pravne akte o njenom otkupu toga stana i upisu njenog vlasništva na spornom stanu saglasna je odredbi člana 9. stav 2. i 3. ZPDS. Slijedom toga, saglasno odredbi člana 103. ZOO ni prvotuzena nije nasljeđem stekla vlasništvo na spornom stanu, iz razloga što u vrijeme smrti njene majke on nije bio vlasništvo ostaviteljice, pa je pravilna i odluka da je ništav i upis prvotuzene u registar vlasništva na tom stanu.

Revizione tvrdnje koje se odnose na činjenice da nije bilo zakonskih uslova za prenos stanarskog prava na tužitelja na spornom stanu nisu od značaja za presuđenje u ovoj pravnoj stvari, a bile bi relevantne u situaciji da davalac stana na korištenje nije prenio stanarsko pravo na tužitelja, što ovdje nije slučaj.

Neutemeljene su i revizione tvrdnje koje se odnose na pravnu valjanost ugovora o korištenje stana od 24.11.1988. godine, budući da je stanarsko pravo tužitelja na spornom stanu potvrđeno pravosnažnom, konačnom i obavezujućom odlukom CRPC od 13.06.2000. godine.

Neosnovana je i reviziona tvrdnja da je za presuđenje u ovoj pravnoj stvari relevantna odredba člana 30. stav 2. i 7. ZSO (pogrešno označen član 31.), budući da se ona odnosi na

uslove pod kojima je davalac stana na korištenje bio ovlašten da traži iseljenje nezakonito useljenog lica iz stana u društvenoj svojini.

Ni odredba člana 47. stav 1. tačka 7. ZSO nije od značaja za presuđenje u ovom sporu iz razloga što se odnosi na uslove pod kojima davalac stana na korištenje može otkazati ugovor o korištenju stana nosiocu stanarskog prava, odnosno izuzetke kada to ne može učiniti, o čemu sudovi nisu mogli odlučivati u ovoj parnici u kojoj nije postavljen takav tužbeni zahtjev.

Kod takvog stanja stvari, drugostepeni sud je, suprotno tvrdnji revidenata, pravilno zaključio da je tužitelj izvedenim dokazima dokazao osnovanost tužbenog zahtjeva i neosnovanost protivtužbenog zahtjeva, pa su neosnovani svi revizioni navodi da je prilikom donošenja pobijane odluke pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

Razloge nižestepениh sudova za odluku o tužbenom zahtjevu u pobijanom dijelu i odluku o protivtužbenom zahtjevu, u potpunosti kao pravilne prihvata i ovaj sud, pa su neosnovani i ostali revizioni navodi kojima se osporava pravilnost drugostepene presude u tom dijelu.

Imajući u vidu naprijed navedeno neosnovano je pozivanje revidenata da je pobijana odluka zahvaćena povredama odredaba parničnog postupka iz članova 7., 8., 12., 123., 126. i 191. stav 4. ZPP koje bi bile od uticaja na njenu pravilnost i zakonitost.

Iz navedenih razloga odlučeno je kao u izreci na osnovu odredbe člana 248. ZPP.

Predsjednik vijeća
Gorjana Popadić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić